

قسمت دوم دعا برای درمان درد زایمان

۱. درد زایمان

۹۶

مردی خدمت امام باقر علیه السلام رسید و عرض کرد: یابن رسول الله! به فریادم برس. فرمود: چه شده است؟ عرض کرد: زخم از شدت درد زایمان نزدیک است که بمیرد فرمود: برو و بر او این آیات را بخوان:

﴿فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا * فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا * وَهْزِي إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا.﴾^۱

۱. سوره مریم: ۲۳-۲۵.

«درد زاییدن او را به سوی تنه درخت خرمايي كشانيد گفت: اي كاش
پيش از اين مرده بودم و از يادها فراموش شده بودم كودك از زير
درخت او را ندا داد: غمگين مباش پروردگارت از زير پاي تو جوي آبي
روان ساخت. نخل را بجنبان تا از آن براي تو خرماي تازه فرو ريزد».

سپس با صدای بلند این آیه را بخوان:

﴿وَاللّٰهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾^۱.

«و خدا شما را از شکم مادرانتان بیرون آورد در حالی که هیچ
نمی‌دانستید و برایتان گوش و دیدگان و دل‌ها قرار داد شاید سپاس
گویید».

«كَذٰلِكَ اُخْرِجُ اَيُّهَا الطَّلِقُ اُخْرِجُ بِاِذْنِ اللّٰهِ».

«ای درد به اذن خداوند این چنین خارج شو».

پس به خواست خدا همان ساعت درد از بین می‌رود.^۲

امام رضا علیه السلام فرمود: برای [آسان شدن زایمان] انسان یا حیوان حامله،
در کاغذ یا پوستی می‌نویسی:

۱. سوره نحل: ۷۸.

۲. طب الأئمه: ۶۹.

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ إِنَّ مَعَ
 الْعُسْرِ يُسْرًا إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا.
 ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
 وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ * وَإِذَا سَأَلَكَ
 عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
 فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾^۱ * وَيَهَيِّئْ
 لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا﴾^۲ * وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ رَشَدًا
 وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
 أَجْمَعِينَ﴾^۳ * ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ﴾^۴ * أَوْلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ

۱. ترجمه: «خداوند برای شما حکم را آسان خواسته و تکلیف را مشکل نگرفته است تا این که عدد روزه را تکمیل کنید و خدا را به عظمت یاد کنید که شما را به دین اسلام هدایت فرمود. باشد که از این نعمت بزرگ سپاسگزار گردید. و چون بندگان من از دوری و نزدیکی من از تو پرسند بدانند که من به آن‌ها نزدیک خواهم بود و هر که مرا خواند دعای او را اجابت کنم پس بایست دعوت مرا بپذیرند و به من بگردند باشد تا به سعادت راه یابند.» (سوره بقره: ۱۸۵ - ۱۸۶).

۲. ترجمه: «... و اسباب کار شما را با روزی حلال و آسایش مهیا سازد.» (سوره کهف: ۱۶).

۳. ترجمه: «ای پروردگار... کار ما را به راه رستگاری انداز» (سوره کهف: ۱۰).

۴. ترجمه: «سپس راهش را آسان ساخت» (سوره عبس: ۲۰).

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانَتْ رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ^۱ ﴿فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا﴾
فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا وَهَٰذَا إِلَيْكَ جِذْعُ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا حَنِيئًا فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَمَا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا يَا أُخْتُ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا فَأشارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْ لِي جَبْرًا شَقِيًّا وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

۱. ترجمه: «آیا کافران نمی‌دانند که آسمان‌ها و زمین بسته بودند، آن‌ها را گشودیم و از آب هر چیزی را زنده کردیم چرا باز به خدا ایمان نمی‌آورند» (سوره انبیاء: ۳۰).

أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ﴿١﴾ وَاللَّهُ
 أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ
 السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢﴾ أَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ

۱. ترجمه: «او را با خود به مکانی دور افتاده برد. آن گاه که او را درد زاییدن فرا رسید زیر شاخهٔ درخت خرمایی رفت و از شدت ناراحتی می‌گفت: ای کاش من پیش از این مُرده بودم و از صفحهٔ عالم به کلی نامم فراموش شده بود. از زیر آن درخت منادی او را صدا زد: غمگین مباش که خدای تو از زیر قدم تو چشمهٔ آبی جاری کرد. ای مریم شاخهٔ درخت را حرکت بده تا از آن برای تو رطب تازه فرو ریزد. پس تناول کن و آب بیاشام و چشم خود به عیسی روشن دار. هرکس از جنس بشر که می‌بینی به او بگو: من برای خدا نذر روزه سکوت کرده‌ام و با هیچ کس امروز سخن نخواهم گفت. پس مریم عیسی را برداشته به سوی قومش آمد. گفتند: ای مریم عجب کار شگفت آوری کردی. ای مریم خواهر هارون تو را پدری ناصالح نبود و مادرت بدکار نبود. مریم به اشاره حواله به طفل کرد، آن‌ها گفتند: ما چگونه با طفل گهواره‌ای سخن بگوییم. آن طفل گفت: همانا من بندهٔ خاص خدا هستم که مرا کتب آسمانی و شرف نبوت عطا فرمود. و مرا هر کجا باشم برای جهانیان مایهٔ برکت و رحمت گردانید و تا زنده هستم به نماز و زکات سفارش کرد، و به نیکی با مادر توصیه نمود و ستمکار و شقی نگردانید، و سلام حق بر ما باد روزی که به دنیا آمدم و روزی که بمیرم و روزی که برای زندگانی برانگیخته شوم. این است عیسی بن مریم». (سوره مریم: ۲۲-۳۴).

۲. ترجمه: «و خدا شما را از بطن مادران بیرون آورد در حالی که هیچ نمی‌دانستید و به شما چشم و گوش و قلب به تدریج اعطا کرد تا مگر دانا شوید و شکر این نعمت‌ها را به جای آورید». (سوره نحل: ۷۸).

الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ كَذَلِكَ أَيُّهَا الْمُؤَلُّودُ أَخْرَجَ سَوِيًّا بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ».

«به نام خدای بخشنده مهربان، پس از دشواری، آسانی است حتماً پس از دشواری آسانی است. خدا برای شما آسانی می‌خواهد و سختی نمی‌خواهد تا شمار [روزها] را کامل کنید و خدا را به خاطر این که هدایتان کرده، بزرگ دارید و باشد که سپاسگزاری کنید و چون بندگان من از تو درباره‌ی من بپرسند، همانا من [به آنها] نزدیکم و دعای دعا کننده را وقتی که مرا بخواند پاسخ می‌دهم. پس آنها نیز دعوت مرا اجابت کنند و به من ایمان بیاورند باشد که راه یابند و برای شما در کارتان گشایشی فراهم سازد و بر خداست که راه راست را نشان دهد و برخی راه‌ها منحرف است و اگر خدا می‌خواست مسلماً همه شما را [به اجبار] هدایت می‌کرد.

سپس راهش را آسان ساخت. آیا کافران ندیدند که آسمان‌ها و زمین بسته بودند و ما آنها را شکافتیم و هر چیز زنده‌ای را از آب پدید آوردیم، پس آیا ایمان نمی‌آورند؟ و یا او در نقطه‌ای دور دست خلوت گزید. آنگاه درد زایمان او را به سوی تنه‌ی نخلی کشاند. گفت: ای کاش پیش از این مرده و یکسره فراموش شده بودم پس از طرف پایین پایش او را صدا زد که غم مدار، پروردگارت زیر پای تو چشمه

آبی پدید آورده است و این تنه ی نخل را به طرف خود بتکان، تا بر تو رطب تازه بریزد و بخور و بنوش و چشم روشن دار. پس اگر کسی از آدمیان را دیدی بگو: من برای خدای رحمان روزه نذر کرده‌ام و امروز مطلقاً با بشری سخن نخواهم گفت. پس (مریم عَلَيْهَا) در حالیکه او را در آغوش گرفته بود، به نزد قومش آورد. گفتند: ای مریم! به راستی چیز تازه و ناپسندی آورده‌ای. ای خواهر هارون نه پدرت مرد بدی بود و نه مادرت زنی بدکار. پس به سوی نوزاد اشاره کرد. گفتند: چگونه با کودکی که در گهواره است سخن بگوییم؟ کودک گفت: منم بنده‌ی خداوند که به من کتاب داده و مرا پیامبر قرار داده است. و هر جا که باشم مرا وجودی مبارک ساخته، و تا زنده‌ام مرا به نماز و زکات سفارش کرده است و مرا نسبت به مادرم نیکوکار کرد. و زورگو و نافرمانم نگردانیده است و درود بر من روزی که زاده شدم و روزی که می‌میرم و روزی که زنده برانگیخته می‌شوم. این است ماجرای عیسی عَلَيْهِ پسر مریم عَلَيْهَا. و خداوند شما را از شکم مادرانتان بیرون آورد در حالیکه چیزی نمی‌دانستید و برای شما گوش و دیدگان و دل‌ها قرار داد تا شکر گزارید آیا پرندگان را ننگریستند که [چگونه] در فضای آسمان مسخرند؟ جز خدا [با ساختاری که به آن‌ها داده] احدی آن‌ها را نگاه نمی‌دارد. به راستی در این [امر] برای مردمی که ایمان می‌آورند نشانه‌های [قدرت] است. ای مولود اینچنین عادی و سالم به اذن و یاری خداوند عزوجل خارج شو».

این آیات را بر زائو بیاویزد. پس وقتی وضع حمل کرد برمی دارد. باید تمام آیات کاملاً نوشته شود نه بعضی از آنها، یا هنگام خواندن باید تمامش را یکباره بخواند، نه این که ناقص بخواند. مثلاً اگر فقط بگوید «وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُم مِّنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَّا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا» مولود لال به دنیا می آید اگر «وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ» را نخواند، مولود سالم به دنیا نمی آید.^۱

۱. طَبِّ الْأُمَّة: ۹۸.

۲. سوره نازعات: ۴۶.

۳. سوره احقاف: ۳۵.